

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 124/14
V Luxemburgu 11. septembra 2014

Rozsudok vo veci C-117/13
Technische Universität Darmstadt/Eugen Ulmer KG

Členský štát môže povoliť knižniciam, aby bez súhlasu nositeľov práv digitalizovali knihy, ktoré majú vo svojich zbierkach, s cieľom poskytovať ich v študovniach elektronických dokumentov

Členské štáty môžu v obmedzenom rozsahu a za určitých podmienok, ku ktorým patrí aj zaplatenie primeranej kompenzácie nositeľom práv, povoliť používateľom, aby si vytlačili na papier alebo uložili na USB kľúč knihy digitalizované knižnicou

V súlade so smernicou o autorskom práve¹ majú autori výlučné právo udeliť súhlas s rozmnožovaním či verejným prenosom svojich diel alebo ho zakázať. Smernica však umožňuje členským štátom stanoviť určité výnimky z tohto práva alebo jeho obmedzenia. Taká možnosť existuje najmä s ohľadom na verejne prístupné knižnice, ktoré sprístupňujú diela zahrnuté vo svojich zbierkach používateľom na výskum alebo súkromné štúdium prostredníctvom terminálov určených na tento účel. V prejednávanvej veci Bundesgerichtshof (nemecký Spolkový súd) žiada Súdny dvor, aby spresnil rozsah tejto možnosti, ktorú Nemecko využilo.

Bundesgerichtshof rozhoduje spor medzi Technickou univerzitou v Darmstadte (Technische Universität Darmstadt) a nemeckým vydavateľstvom Eugen Ulmer KG. Univerzitná knižnica digitalizovala knihu, ktorú vydalo vydavateľstvo Eugen Ulmer², aby ju mohla poskytovať v študovni elektronických dokumentov. Odmietla ponuku vydavateľstva na nadobudnutie a používanie učebníc, ktoré toto vydavateľstvo vydáva a ku ktorým patrí aj sporná kniha, v podobe elektronických kníh (e-knihy). Eugen Ulmer sa snaží zabrániť univerzite v tom, aby dotknutú knihu digitalizovala, a snaží sa dosiahnuť, aby používatelia knižnice nemohli v študovni elektronických dokumentov knihu vytlačiť alebo ju uložiť na USB kľúč a/alebo odnieť tieto rozmnoženiny mimo knižnice.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor najskôr konštatuje, že hoci nositeľ práv ponúkne knižnici uzavretie licenčných zmlúv na používanie svojho diela za primeraných podmienok, knižnica sa môže odvolávať na výnimku stanovenú v prospech špecializovaných terminálov, inak by si nemohla plniť svoju základnú úlohu ani podporovať verejný záujem spojený s podporou výskumu a súkromného štúdia.

Súdny dvor sa ďalej domnieva, že smernica nebráni tomu, aby členské štáty priznali knižniciam právo digitalizovať diela tvoriace súčasť ich zbierok, ak je na výskum a súkromné štúdium nevyhnutné sprístupniť ich jednotlivcom prostredníctvom terminálov určených na tento účel. Právo knižníc na prenos diel, ktoré sa nachádzajú v ich zbierkach, prostredníctvom terminálov určených na tento účel by bolo zbavené veľkej časti svojej podstaty, dokonca potrebného účinku, ak by týmto inštitúciám nebolo priznané dodatočné právo digitalizovať dotknuté diela³.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

² Ide o učebnicu od Winfrieda Schulzeho *Einführung in die neuere Geschichte (Úvod do modernej histórie)*.

³ Súdny dvor dodáva, že toto dodatočné právo na digitalizáciu neohrozuje normálne využívanie diela ani nespôsobuje neodôvodnenú ujmu legitímnym záujmom nositeľov práv, keďže nemecká právna úprava dotknutá vo veci samej stanovuje, že počet exemplárov každého diela sprístupneného prostredníctvom terminálov určených na tento účel nesmie prekročiť počet exemplárov, ktoré tieto knižnice získali v analógovom formáte.

Naproti tomu Súdny dvor konštatuje, že toto právo na prenos, ktoré možno priznať verejne prístupným knižniciam, nemôže jednotlivcom umožňovať, aby si diela zo špecializovaných terminálov vytlačili na papier alebo ich uložili na USB kľúč. Vytlačenie diela na papier a jeho uloženie na USB kľúč totiž predstavujú jeho rozmnožovanie, keďže ich cieľom je vytvoriť ďalšiu kópiu už existujúcej digitálnej kópie diela sprístupnenej jednotlivcom. Takéto úkony rozmnožovania nie sú nevyhnutné na sprístupnenie diela používateľom prostredníctvom terminálov určených na tento účel, a preto sa na ne nevzťahuje právo na sprístupnenie prostredníctvom terminálov určených na tento účel, a to tým menej v prípade, keď toto rozmnožovanie uskutočňujú jednotlivci, a nie samotná knižnica.

Súdny dvor však dodáva, že členské štáty v rozsahu a za podmienok stanovených smernicou môžu stanoviť výnimku z výlučného práva na rozmnožovanie priznaného nositeľom práv alebo z obmedzenia tohto práva a umožniť používateľom knižnice vytlačiť diela na papier alebo ich uložiť na USB kľúč z terminálov určených na tento účel. Na to je okrem iného potrebné, aby bola nositeľom práv zaplatená primeraná kompenzácia.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106